

Oponentský posudek na bakalářskou práci Kryštofa Edera Vývoj románové poetiky Milana Kundery

Bakalářská práce překračuje běžné normy bakalářských prací a požadavky na ně. Autor si jasně stanovil cíl práce, velmi dobře se orientuje v Kunderově díle i v rozsáhlé literatuře o něm, dokáže vnímavě číst literární texty, jeho argumentace je přesvědčivá a logická.

Z dosavadních prací věnovaných Milanu Kunderovi se opírá o úvahy Sylvie Richterové, Jiřího Kotena a Bertranda Viberta a jimi inspirován předkládá tezi, že román Nesmrtelnost, jeho vypravěčská strategie i tematická struktura (na příkladu tématu smrti a tématu poezie) se liší od předchozích Kunderových próz. Vyvrací tak názor těch badatelů, kteří představují Kunderovo prozaické a románové dílo jako koherentní celek (kupříkladu Květoslav Chvatík, Eva Le Grand; jenom nevím, zda bychom neměli vzít v potaz, že oba psali své knihy před dvaceti a více lety, tedy s neznalostí dalšího Kunderova vývoje).

Kryštof Eder prokazuje svou schopnost analyzovat a interpretovat literární text na několika místech své práce. U románu Žert je to třeba poznámka o možnosti/nemožnosti propůjčit postavě Zemánka vypravěčský hlas (s. 14) nebo úvaha o motivu stromu (jabloně, lípy) spojeného s deziluzivním prozřením postavy (s. 14-15). V románu Nesmrtelnost upozorňuje na to, že pozadím příběhu (na rozdíl od předchozích děl) není totalitní společnost komunistického režimu, ale „společnost utápějící se v síti imagologie“ (25). (Sám si myslím, že k „imagologii“ byl Kundera inspirován Baudrillardem a jeho knihou *Simulacres et Simulation*.) Této změně pak odpovídá proměna narativní strategie, v níž si vypravěč „navléká stejnou uniformu, jakou mají jeho postavy“ a „už není suverénním demiurgem jako v předchozích románech“ (27).

Práce Kryštofa Edera je také dobře napsaná a dobře čitelná. Lze jí vytknout jenom drobnosti. Například v Žertu nejde o „mladého kameramana“, ale zvukaře; Goethova báseň se jmenuje *Wandrer's Nachtlied*, ne *Wanders Nachtlied* (34, 38); správný tvar přechodníku je „bloudíce“ (28) a zájmena „své“ (9); několik překlepů je například na s. 35. Jsou to samozřejmě detaily, celkově je práce jak řečeno nadprůměrná a jako oponent navrhuji hodnocení „výborně“.

25.8. 2017

Jiří Holý